

[Bernhard Baunsgaard]

kan udvises af Danmark i nogle situationer, uanset hvor længe man har været her.

Der var også en enkelt anden ting, som vi aldrig fik gennemarbejdet ordentligt, og det er, om loven er helt så perfekt i forhold til EF, som den burde være; det er den nok ikke.

Det har været fremhævet, at der i udlændingeloven står noget med et krav om 7 års ophold. Jeg er enig i de antydninger, der har været om, at dette naturligvis ikke skal tages på den måde, at dette, at man har været her i 6 år og derefter er væk et stykke tid og så kommer tilbage, ikke tilsammen kan tælle lige så meget, som hvis man havde været her uafbrudt i 7 år. Så firkantet skal det ikke tages. Det hænger bl.a. sammen med, hvorfor man har været væk, hvor voldsom afbrydelsen har været, og hvad man har lavet i den tid, man har været væk fra Danmark.

Jeg mener, som man forhåbentlig allerede har forstået, at vi ikke bør ændre en lov som udlændingeloven på grundlag af en enkelt sag. Vi må have længere tid til at erfare, hvad der er sket, og hvis og når vi skal ændre udlændingeloven, er der for mig at se ting, der er endnu væsentligere end dette med åremålet.

Hvad angår familietilhørsforholdet, er der også et hensyn at tage til den danske familie, den danske kone, den danske mand, børnene osv., og det må da ligge bag ved lovens ord. Sådan opfatter jeg den i hvert fald.

Jeg ville sige det heroppefra, fordi det er klart, at man, når det drejer sig om en lov, der er under opbygning af praksis, vil lægge mærke til, hvad det egentlig er, folketinget har ment. Derfor kan det være nyttigt, at vi får denne diskussion på baggrund af, at der skal opbygges en praksis.

Birgith Mogensen (CD):

CD accepterer udlændingelovens udformning, som den er, og vil ikke være med til at rette så meget som ét komma.

Poulsgaard (FP):

Det var da klar tale.

Vi vil gerne være med til at rette både kommaer og punktummer, for vi mener, loven skulle strammes betydeligt op, men det er jo slet ikke det, dette lovforslag omhandler, det går i stik modsat retning. Deri ligger

absolut intet om, at vi er uvenlige over for udlændinge; der ligger simpelt hen det i det, at danske retstilstande primært skal være skrevet for danskere. De udlændinge, der kommer herop og følger lovgivningen, skal selvfølgelig behandles anstændigt og på en ordentlig måde, men vi skal ikke tage særlige hensyn til udlændinge i lovgivningen.

Derfor kan vi i hvert fald ikke støtte dette lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti fortsætter med at afvise lovforslaget. Vi ved også noget om, hvilket stort arbejde der ligger bag, når så mange partier endelig kan blive enige om et eller andet. Jeg mener også, loven skal have mulighed for at virke, og vi tror også, at loven kan fortolkes sådan, at nogle af de ting, der gøres indvendinger imod, kan tilgodeses med den.

Lenger (VS):

Hvis vi nu ser bort fra, hvordan folk har forholdt sig til, at der faktisk foreligger et lovforslag, og hører på indholdet af, hvad der er sagt, mener jeg egentlig, at det kun var hr. Poulsgaard og fru Birgith Mogensen, der var uenige i det, der er indholdet i vores lovforslag, nemlig at der skal tages et større hensyn til ægtefælle, samlever eller børn, sådan at en udvisning ikke samtidig bliver en hård straf mod sagesløse, og at det er urimeligt, at en udlænding med f.eks. 2 gange 6 års ophold skal være ringere stillet end en udlænding med 7 eller 8 års samlet ophold. Det synes jeg da i det mindste er positivt.

Ministeren og en lang række af ordførerne fandt det overraskende, at vi fremsatte dette lovforslag allerede på nuværende tidspunkt. Man mente, at der først skulle danne sig en praksis, og man var forundret over, at vi havde fremsat det på baggrund af en enkelt sag.

Dertil vil jeg gerne sige to ting. For det første, at hvis ministeren mener, det er så vigtigt, at der dannes sig en fast praksis, forstår jeg ikke, at man netop i denne enkeltsag afviste en tredjeinstansbevilling. For det andet, at vi ikke fremsætter forslaget, alene fordi der har været en enkelt sag; det skyldes også, at man selv har bedt om det. I den kendelse, som østre landsret afsagde den 6.